

dit Borsycites, nescio quis aut vnde Borsycites
dictus: de quo Plinius etiam dubitasse videtur: Ratio nominū, inquit, non est in Borsycite, in nigro ramosa, candidis aut sanguineis frondibus. Idem ne Sycites sit, à fico dictus, querendū.

In sanguine crassam aliquando saburrā deprehendimus, Scaliger. Sardam vel Sardium gemmā, vulgò Carneolam vocant, Carneola. (aliqui non rectè Corneolam,) à viuo & roseo carnis humanæ colore. Sarcophagus, qui & Asfius, carnes & cadauera hominū exedit: à quo fortè Germanicum nomen Sarch factum est. Onyx Græcis est Onyx. vnguis, vnde & gemmæ nomē. In Onyche Sudines dicit esse candorē vnguis humani similitudine, Plinius. Talē Aldenburgi in Misnia inueniri scribit Vale. Cordus. Murrheus Onyx, Propertius. Cadmia quædam onychitis cognominatur apud Plinium.

De Enosteis & Osteocollis, in secūda huius capitis parte dicam.